

Vzpomínka etnografky Heleny Rudlové (1897-1965) na veselé vyprávění pohádek u dědečka Rafaela

„Jednou, když jsem přišla k Rafaelovým, děti, Mrzla, Api a Pača se smály, až se zajíkaly. Dědeček Rafael jim vyprávěl. Byla to pohádka O Hladu a Bídě. Chtěla jsem se smát s nimi, a tak po dlouhých průtazích se dědeček Rafael odhodlal a vyprávěl znovu. Babička, děti i sám dědeček podle svých možností pak překládali do slovenštiny a češtiny.“

(Helena Rudlová: Cikánský smích, 1964)

- 1) V jakém jazyce vyprávěl dědeček Rafael dětem pohádku?
- 2) Kdy přibližně se podle Vás vzpomínka odehrává?
- 3) Které sběratele jiných národních pohádek v naší literatuře znáte?
- 4) Myslíte si, že je důležité, aby sběratel také rozuměl jazyku, kterým se vypráví?
- 5) Zkuste si vzpomenout na nějaký český vtip a přeložit ho do angličtiny :)